

познайте кого имате за царь; за да си отмъстих закона, азъ не по-
жалихъ сына си; нека сѣкой престѣпникъ погледне на онаа саблѣ,
окрѣваена въ кръвь-та на сына ми, и нека помисли какво правосъ-
діе ще найде въ единъ царь, който понеже поискалъ да вѣде сѣдѣн,
заборавилъ е да е баща.

Защото възплощеніятъ Божій сынъ е взелъ отъ-горѣ си челоуѣ-
ческыя грѣхъ, „и станѣлъ е за насъ кѣтва“(1) какъ-то говори Апосто-
лътъ, небесніятъ отецъ го е отсѣдилъ да умре на единъ Кръстъ. Се-
га, кога сѣдне на престола высокъ, и превъзнесенъ за да сѣди живы,
и мъртвы, тамо предъ престола ще са яви и сѣщіятъ Кръстъ: „то-
гда ꙗвѣтъся знаменіе сына челоуѣческаго.“(2) И защо ли?
за да видѣтъ грѣшници, и да са оплашатъ: и наистина ще са опла-
шатъ, „и ще възрыдаѣтъ всѣхъ колѣна земны,“(3) когато чюѣтъ Бога, и
Отца, да имъ говори съ тойзи образъ: неблагодарници, животѣтъ на
сына ми вѣше най-многоцѣненъ отъ сичкыты животы ангелскы, и че-
лоуѣческы, азъ го предадохъ на смърть; кръвь-та на сына ми вѣше
най-скѣпоцѣненіятъ бисерь райскый, азъ ѿ пролѣхъ всичката на зема-
та; любовь-та къмъ сына ми вѣше най-жежка отъ всичкыты пламъ-
ци на Серафимыты, азъ ѿ оставихъ; Азъ не съмъ ималъ, нити по-
любезна, нити по-многоцѣнна вещь отъ единороднѣи си сынъ, азъ го
пожрѣтвѣвахъ отъ горѣ на тойзи кръстъ, и тѣй не стигаше ли да въ
направи да познаете омразата, която имамъ противъ грѣхѣтъ? и съ
грѣхѣтъ ли пристѣпате предъ очиты ми? На тойзи кръстъ гледамъ
сыновата си смърть, въ васъ гледамъ причината на смърть-та; вый
мѣ накарахте да затрыѣ сына си за вашиты грѣхове, сега мѣ ка-
ра сынъ ми да отмъстих смърть-та мѣ; азъ съмъ сѣдникъ, азъ съмъ
отецъ; като сѣдникъ, правѣхъ сѣдъ; като отецъ трѣбѣа да направѣх
отмъщеніе. Моето правосъдіе вы припознава за виноваты, любовь-та
ми вы има за врагове, и слѣдодателно, „идете отъ мене проклаты въ вѣч-
ніятъ огнь, който е приготвенъ за Дяволѣтъ, и неговыты ангелы.“(4)

Грѣшници, които слышате, не треперете ли? не ли вы е страхъ?
и виноваты къмъ Бога, и врагове Божіи? и ако той не е ꙗмилилъ
сына си: „своегѡ сына не пощадѣ“, (5) да ли ще ꙗмили вразы-
ты си? Не, не окаянны! Помыслѣте, че кръвь-та Авелева, на единъ

(1) Галат. гл. 3, ст. 13. (2) Мат. гл. 24, ст. 30. [3] Тамже, ст. 30 [4] Мат. гл. 25, ст. 41.

[5] Римлян. гл. 8, ст. 32.